

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Č. 86
Postní doba
2010

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Habemus Archiepiscopum
- Slovo na okraj
- Program farnosti
- Vybíráme z kroniky
- Pro děti
- Tváře naší farnosti
- Farníci se svěřují
- A další...

Milí farníci,

o Velikonocích se rodí nové děti.

Přibližuje se Vigilie zmrtvýchvstání Pána Ježíše a v našem společenství budeme opět doprovázet několik dospělých katechumenů ke křtu. Je to nádherný Boží dar naší církvi, že jsme svědky zázraku obrácení dospělých lidí a můžeme je na jejich cestě za Kristem doprovázet. Nevím, zda vás někdy napadlo, že je to jeden z krásných plodů působení Ducha svatého v současnosti.

Radost z víry přejí nejen našim čekatelům na křest, ale i nám všem.

P. Jenda

■ ■ ■ HABEMUS ARCHIEPISCOPUM

Dne 13. února 2010 jmenoval Svatý otec nového pražského arcibiskupa. Nástupcem Miloslava Vlka se stal královehradecký biskup Dominik Duka. Je znám svými výbornými diplomatickými schopnostmi a dobrými kontakty na pravicové politiky, a tudíž by mohl přispět k ukončení letitého sporu se státem o Svatovítskou katedrálu a majetek církve vyvlastněný komunisty.

Vyprošujeme tedy pro nového pražského arcibiskupa hojnost Božího požehnání, dar moudrosti a síly, aby započaté dílo zdárně dokončil a aby církev pod jeho vedením v naší zemi vzkvétala.

■ ■ ■ SLOVO NA OKRAJ

„A když se postíte, nedělejte ztrápený obličej jako pokrytci. Ti totiž dělají svůj obličej nevzhledným, aby měli před lidmi vzhled, že se postí. Skutečně, říkám vám: Ti už svou odplatu dostali. Když se však postíš ty, pomaz si hlavu a umyjsi tvář, abys ne před lidmi měl vzhled, že se postíš, nýbrž před tvým Otcem ve skrytosti – a tvůj Otec, který vidí, i co je skryté, ti to odplatí.“

Ježíš u postů farizejů a předáků národa odmítal jejich okázalost a úkony s tím spojené, neboť byly zaměřeny pouze na efekt a poskytovaly příležitost k veřejné produkci:

„Kající“ chodili se sklopenou hlavou a v důsledku toho vráželi do zdi nebo do lidí, sypali si popel na hlavu, nedbali na své oblečení, měli zanedbané vlasy a vousy. Trhali si roucha, ale „neroztrhli“ svá srdce – jejich pokání nebylo tedy upřímné, chyběla mu opravdová lítost a předsevzetí polepšit se.

Jaký druh pokání si tedy zvolím já v postní době?

Ježíš byl pak voděn Duchem po poušti po 40 dní a pokoušen od dábla. Ty dny nic nejedl, a když uplynuly, vyhladověl.

40 dní je podle židovské tradice magické, opakující se číslo. 40 let museli Židé putovat pouští, než vešli do zaslíbené země. 40 dní a nocí strávil Mojžíš na hoře, aby pak mohl předložit vyvolenému národu Desatero. Velké myšlenky vznikaly vždy v tichu a o samotě, ne v nějakém rámusu a hluku. Mnoho lidí dnešní doby se nechává dobrovolně zahlcovat neúměrným množstvím emailů, esemesek, ohání se tvrzením, že je duch velkoměsta se všemi lákadly nabíjí pozitivní energií. Nedokážou se však vnitřně zklidnit, neumí ani být na chvíli sami: *„Být sám se sebou je pro mnohé ta nejhorší společnost.“* (O. Fišer) Pokusme se tedy v této postní době oprostít se od hluku dnešního světa, od společnosti „svůdných nápojů“ a „vyzývavých pokrmů“ (každý podle svého uvážení). Inspirací a oporou pak může být výrok sv. Bernarda z Clairvaux: *„Modlitba je víno, jež lidskému srdci působí radost.“*

Pokud člověk dokáže podřídit rozum kázni, umí si něco odepřít, svědčí to o jeho pevné vůli a zralosti.

Čemu dám v postní době přednost? Konzumu, nebo pevné vůli?

Bohuslav Zezula

PROGRAM FARNOSTI

VELIKONOCE 2010

Pořad bohoslužeb

pondělí	29. 3.	18:00 – mše svatá
úterý	30. 3.	18:00 – mše svatá
středa	31. 3.	18:00 – mše svatá
čtvrtek	1. 4.	Zelený čtvrtek 18:00 – mše svatá adorace do půlnoci
pátek	2. 4.	Velký pátek (den přísného postu – od masa a újmy) 15:00 – křížová cesta a modlitba Korunky Božího milosrdenství 18:00 – velkopáteční obřady Kaple bude otevřena od 8:00 do 21:00
sobota	3. 4.	Bílá sobota 8:00 – modlitba breviáře v kostele 9:00 – zkouška ministrantů Kaple bude otevřena od 8:00 do 17:00 20:00 – Vigilie Zmrtvýchvstání Páně
neděle	4. 4.	Boží hod velikonoční 7:00, 9:00, 10:30 a 18:00 – slavnostní mše svaté
pondělí	5. 4.	Velikonoční pondělí 9:00 a 18:00 – mše svaté

Příležitost ke svátosti smíření

neděle	28. 3.	dopoledne	14:00 – 18:00	
pondělí	29. 3.	10:00 – 12:00	14:00 – 18:00	15:00 – 18:00 též P. Kolář
úterý	30. 3.	10:00 – 12:00	14:00 – 19:30	15:00 – 18:00 též P. Kolář
středa	31. 3.	10:00 – 12:00	14:00 – 19:30	15:00 – 18:00 též P. Kolář
čtvrtek	1. 4.		14:00 – 20:00	
pátek	2. 4.	10:00 – 12:00	14:00 – 20:00	10:00 – 12:00 též P. Kolář
sobota	3. 4.	8:30 – 12:00	14:00 – 20:00	

Ve zpovědnici se střídají P. Jan Balík a P. Vladimír Kalík. Zpovídat se bude též během postních duchovních obnov:

- pro manžele – sobota 20. 3. od 10:00 do 16:00 – P. Šimáček
- pro farníky – sobota 27. 3. od 13:00 do 18:00 – P. Kováč

Pokud máte doma nemocné, kteří by uvítali návštěvu kněze a chtěli by se s ním pomodlit a přijmout svátosti, stačí říci a my – kněží naší farnosti – rádi přijdeme.

Pokud někomu něco zabraňuje přistoupit k svátosti smíření, může přijít k osobnímu rozhovoru a ke společné modlitbě.

Radost z Boží lásky a z daru vykoupení všem farníkům přejí

P. Jan Balík, P. Vladimír Kalík a jáhen Pavel Reumann

■ ■ PROGRAM

Svätost nemocných

V neděli 11. dubna – Božího milosrdenství – při všech mších (i večer) se bude udělovat svátost nemocných.

Tato svátost nemocnému uděluje zvláštní milost, která mnohem intimněji spojuje nemocného s Kristovým utrpením; dává mu posilu, pokoj, i odvalu a také, je-li nutné, i odpuštění hříchů, jestliže se nemocný nemohl vyzpovídat. Chce-li Bůh, umožňuje tato svátost tělesné uzdravení. Před přijetím svátosti nemocných je třeba jít ke zpovědi. Stačí, pokud byl dotyčný v době před Velikonocemi.

Kdo k ní může přistoupit: Věřící, který se v důsledku nemoci nebo pozvolným stářím začíná dostávat do nebezpečí smrti. Tentýž věřící ji může také přijmout vícekrát, když dochází ke zhoršení nemoci nebo když na něj přijde jiná těžká nemoc. Tedy může ji přijmout i ten, kdo ji přijal v loňském roce.

Rozhodnutí, zda ji přijmout nebo ne, je na vás. Kdo by potřeboval radu, může se poradit s kněžími.

Odpoledne pro seniory

Všichni dříve narození jsou opět zváni v sobotu 13. března na faru, kde se uskuteční odpoledne pro seniory – jako vždy s výborným pohoštěním. Hostem tentokrát bude proděkanka Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy doc. PhDr. Mireia Ryšková, Th.D. Začínat budeme ve 14:30 ve farním sále.

Duchovní obnovy v postu

- Pro rodiny s hlídáním dětí – sobota 20. 3. od 10:00 do 16:00 – P. Mirek Šimáček
- Pro farníky obecně – sobota 27. 3. od 13:00 – P. Peter Kováč

První svaté přijímání dětí

Příprava na první sv. přijímání začíná v pátek 19. března v 16:00. Kromě dětí se budou scházet i rodiče. Spojenými silami se tak budeme snažit dobře připravit nejen děti, ale celé rodiny na významnou slavnost v životě. Termíny setkání: 26. března, 9. dubna, 23. dubna, 14. května, 28. května, 4. června. První zpověď v sobotu 5. června v 16:30. První svaté přijímání se bude konat v neděli 6. června 2010 v 10:30.

Farní pouť

V sobotu 12. června zveme všechny farníky na farní pouť do Rokole. Jedná se o malebné poutní místo v Orlických horách. Zároveň je zde centrum Schönstattského hnutí v ČR. Vyjedeme společně ráno autobusy a vrátíme se v podvečer. Na místě plánujeme mši svatou.

■ Akce pro mládež

Letní tábor

Letní tábor pro děti od 16. do 27. 8. 2010 ve Vyšším Brodě. Cena 2 500 Kč.

Arcidiecézní setkání mládeže

20. března

Kola

Odjezd 1. července 2010. Návrat plánujeme na 6. července. Cena 2 400 Kč.

S mladými k moři a do Medjugorje

Od 30. 7. do 9. 8. zveme mladé k pobytu u moře na Makarské. Cena 5 000 Kč.

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ DUCHOVNÍ OBNOVA V TAMMÍM: VÝBORNĚ PROŽITÝ VÍKEND

Na konci listopadu minulého roku jsem spolu se svými dvěma přáteli vyrazil do pražského semináře na adventní duchovní obnovu pořádanou bohoslovci. Právě na začátku adventu jsem se pokusil stát se více známým sám sobě, tedy lépe si uvědomit, že právě Ježíš Kristus vnáší do života tu nejušlechtlejší naději. Do pražského kněžského semináře jsem dorazil s mnoha dalšími mladými muži v pátek večer. Sotva jsem dostal visačku se jménem, už jsem na chodbách poznával známé tváře – ať už kamarády bohoslovce, nebo bratry ministranty. Když jsem si po chvíli přečetl program na víkend, věděl jsem, že přijet sem bylo správné rozhodnutí a v neděli se mi nejspíše nebude chtít vrátit domů.

Na duchovní obnově v semináři jsem byl poprvé a doufám, že ne naposledy. Ze začátku jsem nevěděl, co mám čekat, ale nakonec to byl výborně prožitý víkend. Jestli někdo uvažuje o tom, zda má na další duchovní obnovu do pražského semináře přijet, tak ať nepřemýšlí a dorazí- myslím, že zklamán rozhodně nebude. Doporučuji se včas přihlásit. Určitě se sluší poděkovat všem, kteří tuto duchovní obnovu připravovali i těm, kdo se za ni, potažmo za její účastníky, modlili a třeba i modlí. Stálo to za to. Za všechny ještě jednou moc DĚKUJI.

Jan Morčuš, účastník adventního Tammímu z Berouna

Program duchovní obnovy se skládá z nejrůznějších prvků: zajímavé přednášky a workshopy, možnost se zapojit do sportovního turnaje či jít na výlet, společné modlitby ranních a večerních chval, sdílení a modlitby s vrstevníky ve skupinkách, možnost rozhovorů s bohoslovci, s kněžími vč. sv. smíření, sobotní adorace Nejsvětější svátosti a mnoho více.

Datum: pátek 5. března (příjezd do 17 hod.) do neděle 7. března 2010 (odjezd od 14 hod.)

Místo konání: Arcibiskupský seminář v Praze, Thákurova 3, Praha 6 – Dejvice (metro Dejvická)

Dobrovolný příspěvek s doporučenou výší 300-400 Kč/os./víkend vč. stravy, nodelhu a programu.

■ ■ MIKULÁŠSKÁ

Jako každý rok i letos probíhala Mikulášská v Divadle Miriam. Opět se v tomto prostoru shromáždilo mnoho rodin. Děti nedočkavě vyhlížely Mikuláše a krásné anděly, ale měly trochu strach z nezbedného čerta (nebo aspoň ti mladší). Ani letos čert nezklamal, podařilo se mu vystrašit pár menších dětí, ale tentokrát do pytle nikoho nestrkal, i když by si to mnohé děti (hlavně ty starší ☺) zasloužily.

Ke všemu veselí nám vyhrávala úžasná kapelka Kytice. Příjemně zkrátila čekání na mikulášskou partičku, při kterém se děti naučily půvabnou písničku pro Mikuláše.

Mikuláši se určitě líbila, protože to ocenil velikou hromadou dárků. Nejhlasitěji ji asi zpíval Pavel Slabý, protože jako jediný dospělý dostal velký dárek. ☺

Atmosféra celého setkání byla velmi příjemná, už se těšíme na příští rok. A co vy?

s pozdravem Korčákoví

■ ■ ADVENTNÍ AUDIT MANŽELSTVÍ

V sobotu 4. 12. 2009 se v naší farnosti konala duchovní obnova pro manžele, kterou vedl Ing. Mgr. Jan Čapek, psycholog, který působí v Nymburku.

Vzhledem k tomu, že pan Čapek je otec čtyř dcer a k nám do Strašnic jezdí výjimečně, neváhala jsem ani vteřinu, zda se obnovy zúčastním. Jednak proto, že jsem s ním a jeho ženou absolvovala úspěšný kurz „efektivního rodičovství“, a dále to bylo téma samotné.

Možnost zamyslet se nad vlastním manželstvím v křesťanském kruhu pod vedením věřícího psychologa je dle mého názoru k nezaplacení. Už jenom pocit, že v tom nejsme sami a řešíme podobné situace, je z mého ženského pohledu velice obohacující.

Pan Čapek začal obnovu úryvkem z knihy Chiary Lubichové: Rodiče, manželé, snoubenci a děti se ptají... Pro ty, kteří se obnovy nemohli zúčastnit, bych ráda zmínila úryvky z knihy, které mne oslovily:

- Kromě lidské lásky musíte milovat nadpřirozenou láskou; nezříkat se té lidské, ale mít lásku nadpřirozenou, která nepotlačuje, ale pozvedá to, co je lidské. Nadpřirozená láska má své specifické vlastnosti; například vždy vidí v tom druhém Ježíše. Musíme milovat, aniž bychom od druhého cokoliv očekávali – protože lidská láska očekává, zatímco nadpřirozená láska dává.
- Bůh vede naše rodiny kupředu na cestě k dokonalosti. Ta cesta může být naplněna také velkým utrpením, ale zároveň na ní naleznete radost tak vzácnou, že ji nikdo nedovede pochopit.
- Rodina by neměla být uzavřena do sebe, ale milovat všechny. Jestliže nemilujete lidi kolem sebe, vaše láska se stane něčím uzavřeným a postupně vyhasne.

Duchovní obnova pro manžele zahrnovala také praktické cvičení zaměřené na rozvoj duchovní komunikace mezi manželi. Pro inspiraci níže uvádím jedno z nich. Zkuste se i vy zamyslet na tím, jakým způsobem v rámci rodiny komunikujete o své víře a jak společně rozvíjíte svůj vztah k Bohu.

Jak řešit problém

Udělejte dva sloupce a napište (každý sám), co je pro Vás důležité z hlediska plnění Boží vůle, a nezapomeňte promyslet i zdůvodnit proč:

- Co vám vyhovuje, v čem vám druhý pomáhá
- Co byste chtěli změnit (situace, chování druhého)

Akční plán

- Sdělte si navzájem, co jste napsali. Vzájemně objasňujte a ověřujte, co a proč je to pro vás důležité.
- Pokuste se vybrat dva až tři problémy, které chcete oba změnit.
- Výběr jednoho z problémů, který chcete řešit: zhodnoťte problémy podle spolu formulovaných kritérií (důležitost, ochota, realita – čas, úsilí, finance).
- Naplánujte realizaci tohoto řešení: buďte maximálně konkrétní
  - Kdo
  - Co
  - Kdy
  - Jak
  - Datum kontroly a zhodnocení
- Kontrola: zhodnoťte, jak se plán podařilo zrealizovat a popřípadě navrhněte nápravná opatření

Přeji vám hodně odvahy a Boží milosti pro jakoukoli pozitivní změnu ve vaší rodině a doufám, že si o těchto zkušenostech někdy popovídáme. Děkuji také všem zúčastněným obnovy a hlavně p. Čapkovi a P. Jendovi Balíkovi za její realizaci.

■ ■ ADVENTNÍ OBNOVA

V sobotu 12. prosince 2009 prožila naše farnost krásnou a hlubokou přípravu na blížící se vánoční svátky. Otec Jan Houkal nám věnoval celé odpoledne a třemi promluvami nám otevřel srdce i mysl k radostnému společenství s významnými biblickými osobnostmi: prorokem Izaiášem, Janem Křtitelem a Pannou Marií.

Mohli jsme prožít vnitřní ztišení a odpoutání od všech „všedních starostí“ a svobodně sledovat tři nádherné průvodce příchodu Mesiáše a zakoušet vděčnou radost, že máme kněze, kteří nás bezpečně vedou za Pánem. Otec Jan nám své promluvy ušil – takřikajíc – na tělo. Vždyť nás dobře zná z doby, kdy byl mezi námi a s námi každý den. Ke konci každé promluvy připojil několik otázek, které nám měly pomoci poznat lépe vlastní nitro: v čem chybujeme a co by se s Boží pomocí mohlo

a mělo zlepšit a prohloubit – nebo naopak odstranit ze způsobu námi „zajetého“ života. Bylo to povzbuzení, abychom se více snažili „vylepšovat“ náš život na cestě za Kristem.

Takový vzor, jakým byl prorok Izaiáš, musel zatřást každým duchovním lenochem. Jan Křtitel, který pranýřoval pokrytectví, přetvářku, samolibost a sobectví farizeů, promlouval naléhavě i k nám, abychom se hlouběji podívali, kolik je i v naší duši „hadího jedu“ – často skrytého před druhými, ba i před námi samými.

A Panna Maria, Matka Kristova, bytost bez jakékoli poskvrny – a přesto chápající ostatní děti Eviny, které jsou obtíženy svou porušeností a náklonností k nejrůznějším slabostem. Maria, hvězda jitřní, která nám září v temnotách a láká ke všem ctnostem, Milostiplná, nám daná Kristem za

milosrdnou matku, pomocnici, přímluvkyni...

S tak nádhernými bytostmi jsme mohli, díky otci Janovi, prožít celé sobotní odpoledne. Rádi jsme vydrželi, i když lezavý chlad lomcoval celým tělem, zvláště těch dříve narozených.

Je nutno také poděkovat vřele všem obětavým duším, které připravily

občerstvení a teplé nápoje, díky kterým jsme mohli setrvat až do konce.

Velké díky, milý otče Jene!

Těšíme se, že Vás náš pan farář opět brzo pozve a že si na nás uděláte čas. Jsme rádi, že jste na nás nezapomněl, i když jste nyní duchovním otcem jiné farnosti.

■ ■ POUŤ DO FILIPOVA

Tak jako každý rok, i letos se konala noční pouť do Filipova ve Šluknovském výběžku, severočeských „Lurd“. Jeli jsme pozdravit Pannu Marii, která se na tomto místě v noci z 12. na 13. ledna 1866 zjevila Magdaleně Kadeové a zázračně ji uzdravila. S vírou, že naše nebeská Matka pomůže uzdravit i naše bolesti, jsme jí v srdci předkládali své prosby.

V zaplněném autobusu se sešli poutníci z celé Prahy. Krátce po půlnoci jsme za mrazivé noci odjeli od našeho kostela, vedeni otcem františkánem, který předříkával společné modlitby.

Ve filipovské bazilice se shromáždilo množství poutníků z naší vlasti, Německa, Slovenska i Polska. Mši svatou celebroidal pan biskup Jan Baxant. V českém kázání pan biskup hovořil o důstojnosti nemocného člověka. K německým věřícím pak promluvil emeritní litoměřický biskup Josef Koukl.

Povzbuzení, ospalí a zmrzlí jsme se vraceli do Prahy, kam jsme díky Bohu šťastně ráno dorazili.

Poděkování patří všem organizátorům, zejména panu Sixtovi, obětavému ctiteli Panny Marie.

Petr Šimůnek

V domku čp. 63 ve Filipově ve Šluknovském výběžku žila těžce nemocná tkadlena Magdaléna Kade (1835 – 1905). Ve 4 hodiny nad ránem dne 13. 1. 1866 se jí při modlitbě zjevila Panna Maria a přislíbila jí uzdravení slovy: „Mein Kind, von jetzt an heilt's“ (Mé dítě, od nynějška se uzdravíš). Dosud nevyléčitelně nemocná Magdaléna byla dalšího dne zcela zdráva a znovu mohla začít pracovat. Za rok došlo na tomtéž místě k dalšímu zázračnému uzdravení. Zvěst o tom se rychle šířila a poutníků přibývalo. Na místě zázraku došlo nejprve v letech 1870 až 1873 k výstavbě milostné kaple. Následně zde byl v letech 1873 - 1885 podle plánů architekta F. Hutzlera z Vídně postaven monumentální jednodlní novorománský kostel Panny Marie Pomocnice křesťanů s dvěma věžemi v průčelí. Správa nového poutního místa byla roku 1885 svěřena otcům redemptoristům, kteří zde vybudovali v letech 1914 - 1915 svůj klášter; byla násilně ukončena známými událostmi v r. 1950. Uznání událostí ve Filipově ze strany církve potvrzuje povýšení kostela papežem Piem XI. na Baziliku minor v r. 1926.

Na pouť do Filipova, která se koná každoročně ve výroční den záračného uzdravení, jsem se chystal několik let – jako ten příslovecný chudý král do boje. Až letos jsem se konečně přihlásil a o půlnoci z 12. na 13. ledna přišel ke kostelu (to bylo vlastně moje jediné putování). Při nastupování do autobusu, který až na dvě místa byl plně obsazený, mě překvapilo, že znám jen pár účastníků, a to ještě některé ani ne jménem. Alespoň teď už znám pana Sixtu, který s přehledem zvládl být vedoucím autobusu, k tomu být ještě s jedním ministrantem výběřím peněz na dopravu (à 200 Kč), a navíc organizovat přepravu tří docela těžkých sošek Panny Marie i s ozdobnými věnci do filipovské baziliky a zpět do Prahy. O duchovní doprovod během cesty se postaral příjemný otec františkán, kterého jsem také viděl poprvé, ani nevím, jak se jmenuje. Do Filipova jsme přijeli po třetí hodině ranní; tma, zima, plno sněhu; česko-německá mše svatá začala ve čtyři hodiny průvodem kněží do kaple a zpět k oltáři a zpěvem filipovské poutní písně Salus infirmorum – Uzdravení nemocných s líbivým mariánským refrémem. Hlavním celebrantem byl litoměřický biskup Jan Baxant a koncebrovali emeritní biskup Josef Koukl s asi čtyřmi desítkami kněží z Čech a Moravy, Německa a Polska. Zaujalo mě, jak rázovité tváře i postavy těch kněží byly. K českým poutníkům promluvil Mons. Baxant, který hovořil o tom, že ani nemoc neznamená degradaci člověka a i nemocný může být plný optimismu a svým způsobem šťastný. Německy kázal Mons. Koukl. Po mši jsem počkal, až se kostel vylidní, a hledal jsem tam ztracenou rukavici. Tu jsem sice nenašel, ale aspoň jsem slyšel, jak biskup Baxant při odchodu přemlouval jednoho kněze, ať s ním jde na snídani do místního hotelu. Do Strašnic k našemu kostelu jsme přijeli asi v půl deváté. Ještě následovalo požehnání otce františkána všem účastníkům včetně řidiče a rozešli jsme se. A čím zakončit? Třeba částí čtvrté sloky zmíněné písně:

*A koho sráží těžký kříž
sem pospěš, ať se posilíš.
Ten, koho těžký neduh jal,
kdo ztrácí odvahu žít dál,
kdo sevřen vinou v bídě je,
zde záhy opět okřeje.*

Krásné fotografie z letošní pouti, které se zúčastnilo zhruba šest set věřících, jsou k vidění na internetu na <http://www.jirikov.info/ces/zazrak/mse10/hlavni.htm> (jsou tam i „naše“ sošky Panny Marie, najdou se tam i někteří „naši“).

Bohumír Koumar

■ ■ CELOSVĚTOVÉ MODLITEBNÍ TRIDUUM MM

Ve dnech 29. - 31. ledna se uskutečnilo celosvětové Modlitební triduum modliteb matek, ke kterým se připojila i naše skupina modlitbami v našem chrámu.

Pátek byl zaměřen na modlitby za odpuštění našich hříchů. Na zemi před oltářem jsme vytvořily srdce ze zlomených větvíček, které zpřítomňovalo srdce našich dětí. Prosily jsme Pána, aby Jeho světlo, láska a slovo pronikly do srdcí těchto dětí, aby je Jeho ruka pozvedla a pomohla vykročit na cestu, která je povede k Bohu. Zvaly jsme Ducha svatého, aby vedl naše modlitby, sjednotil nás s ostatními skupinami na celém světě a spojil láskou Ježíše Krista.

Při ukládání jmen do košíčku jsme Pána prosily, aby našim dětem, dětem na celém světě i nám dal všechny potřebné milosti, abychom naplnily svůj život podle Jeho plánu a splnily své povinnosti v rodinách.

Modlitbou Křížové cesty jsme prosily Pána Ježíše za naše děti, které jsou tak slabé, že padají při každém zakopnutí, slábnou při každém pokušení a věčném trápení, aby jim pomohl a dal jim sílu jít dál.

Modlitbou Bolestného růžence jsme rozjímalý o utrpení Pána Ježíše a bolestech Panny Marie. K Matce Ustavičné Pomoci jsme směřovaly tělesné a duševní zdraví našich rodin, aby je mateřsky ochraňovala, upevňovala jejich víru a chránila proti zlu. Jejím Neposkrvněnému Srdci jsme všechny děti zasvětily.

Sobota – adorovaly jsme před Nejsvětější svátostí a do srdce ze zelených větviček jsme uložily košíček s lístečky jmen dětí. Chválily jsme Boha, klaněly se živému Bohu. Pozvaly jsme P. Marii, všechny svaté a anděly, aby byli s námi. Vzývaly jsme Ducha svatého, aby dal našim dětem sedmero svých darů, zvláště pak dar víry, zbožnosti a bázně Boží. Četli jsme Žalm 91, prosily P. Ježíše o odpuštění politikům a lidem, kteří mají svěřenou moc a jednají proti Jeho vůli. Přimlouvaly jsme se za ně, aby jim Pán uzdravil srdce. Modlitbou Radostného růžence jsme rozjímalý o tajemství narození Ježíše a životě P. Marie s Ježíšem.

Neděle-děkovaly jsme Duchu Svatému za jeho přítomnost ve svém středu, prosily, ať vede naše myšlenky, a děkovaly za dar velebení, za dar přimluvy a dar upřímné vděčnosti za všechna požehnání, která nám poskytuje. Četly jsme Žalm 23. Modlitbou Litaní k Srdci P. Marie jsme prosily Vznešenou Královnu nebes, aby vyslala anděly, kteří budou naše děti chránit a bránit. Pak jsme naše děti a děti celé farnosti P. Marii zasvětily a prosily ji, aby těmto dětem dala Ježíše a tyto děti dala Ježíši. Modlitbou Slavného růžence jsme prosily Královnu nebes, aby nás vedla k následování Ježíše, abychom uskutečňovaly jeho krásu a spravedlnost v našich domovech. Stejně jako v pátek a v sobotu pak následovala mše svatá, jež byla obětovaná za všechny rodiny. Přednesly jsme prosby, nesly dary s hořícími svíčkami, které představovaly naše děti zapálené Božím paprskem. Naše společné chvíle nás velmi povzbudily a dodaly sílu vytrvat v modlitbách za naše děti a děti celé farnosti.

Setkání se zúčastnily sestry z Kunratic a Lhotky.

M M

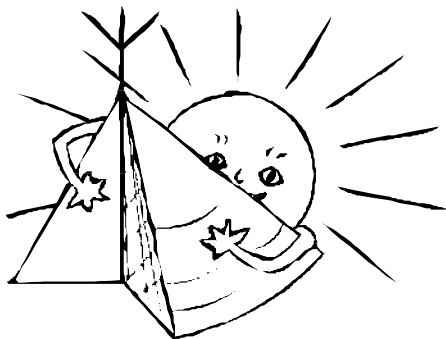
■ ■ ■ ...OD LÍDY

Milé děti,

v jedné postní písničce zpíváme:

*„I dnes Ježíš v krvi, v potu
trpí cestou na Golgotu,
čeká, kdo mu pomůže nést kříž.
Doufá, že snad někdo z davu
překoná strach o svou hlavu,
neutíkej Šimone, pojď blíž....
Ježíš jde na Golgotu...“*

Šimon v hebrejštině znamená „slyšící“.
Máme s ním mnoho společného. Stejně jako

on, i my jsme voláni, abychom nesli Kristův kříž. Šimona k nesení Ježíšova kříže donutili římský vojáci. My se můžeme rozhodnout nést jeho kříž dobrovolně. Konec konců sám Ježíš se dobrovolně z lásky k nám obětoval na kříži, abychom byli spaseni. Vzal na sebe naše bolesti, starosti i naše hříchy. Nyní „čeká, kdo mu pomůže a doufá, že snad někdo z davu“. Čeká i nás. Nejsme podobně jako Šimon často líní a pohodlní? Když se překonáme, začnou se nám otevírat oči a uši a staneme se, jako Šimon, pomocníci Pána Ježíše a budeme mu pomáhat nést jeho kříž. Začneme si všímat, co můžeme z lásky k druhým udělat nebo naopak raději nedělat, jak jeden druhému pomáhat: s radostí uděláme některé domácí práce; nenecháme se pořád do všeho nutit; nebudeme se vymlouvat; budeme přemáhat sami sebe, když se nám nechce; najdeme si čas na modlitbu za své blízké, za nemocné; nebudeme chtít hned všechno nejnovější nebo to, co mají kamarádi...

Zaposlouchejme se pozorně do postních nedělních evangelijních příběhů a zkusme podle nich každý týden aspoň trochu Pánu Ježíši pomoci. Všechno další se dozvíte vždy v neděli na dětské mši svaté. Hlavně neztraťte kartičky, které budete postupně dostávat. Za splnění úkolu vystřihnete vyznačený čtvereček, který přinesete další neděli a vyměníte za symbolický kousek kříže. Budeme tak ulehčovat Pánu Ježíši, aby netáhl svůj kříž jen sám.

■ ■ A CO SE PRO VÁS, DĚTI, CHYSTÁ?

Příprava na 1. svaté přijímání

Pro děti i jejich rodiče začíná v pátek 19. března od 16 hodin na faře. První svaté přijímání dětí bude v neděli 6. června při mši svaté v 10:30 hodin.

Pečení misijních koláčků

V sobotu 20. března od 10 hodin v učebně. Zveme všechny šikovné pekaře a pekařky! V neděli po každé mši svaté budou děti nabízet koláčky za dobrovolný příspěvek. Výtěžek pošleme na Papežské misijní dílo dětí – „Děti pomáhají dětem“.

Křížová cesta s dětmi

V úterý 23. března od 17 hodin v našem kostele. Děti si doma nakreslí jedno z vybraných zastavení, zkuste tentokrát třeba to, které si minule nikdo nevybral. Všechny obrázky jako každý rok vystavíme v kostele.

Beseda pro školáky a mládež s P. Jaroslavem Mikešem

V sobotu 27. března od 10 hodin přijďte se dozvědět něco zajímavého o životě dětí v Africe, kde působí naši salesiánští misionáři, kam se vydal i P. Mikeš

Bibliodrama

Na Zelený čtvrtek 1. dubna od 10 hodin zveme děti od 1. třídy na bibliodrama s paní Elenou Strupkovou.

Křížová cesta na Petřín

Na Velký pátek dopoledne 2. dubna se půjdeme pomodlit křížovou cestu s Petrem Šimunkem na Petřín. Sraz v 10 hodin u kostela ve Strašnicích nebo v 11 hodin u 1. zastavení Křížové cesty na Petříně. Děti přivedeme zase zpět ke kostelu kolem 13. hodiny.

Nezapomeňte na teplé oblečení, případně pláštěnku!

Zkouška všech ministrantů a pletení pomlázek

Na Bílou sobotu 3. dubna od 9 hodin. Po zkoušce pletení pomlázek s panem Zdeňkem Krejčím.

Jednodenní výlet do Brandýsa nad Labem

V sobotu 8. května spojený s prohlídkou zámku a návštěvou P. Jana Houkala na faře. Podrobnosti včas oznámíme.

Dětský den

V neděli 6. června odpoledne od 15 hodin na hřišti Střední technické školy v Dubečské ulici. Dopoledne při mši svaté v 10:30 přistoupí řada dětí slavnostně k prvnímu svatému přijímání a odpoledne všichni společně oslavíme Den dětí už tradičně hrami a soutěžemi.

Pouť k Pražskému Jezulátku

V pondělí 21. června na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Jan Balík sloužit děkovnou mši svatou.

■ Soutěž „Rok kněží“

Soutěž stále pokračuje! Po úspěšném podzimním kole naší SMS soutěže, po výstavce pěkných a zajímavých Kněžských sborníků nás na jaře čekají ještě další tři kola soutěže. Výstava Sborníků a pravidla soutěže jsou na nástěnce v učebně. Koncem května uspořádáme ještě jednu výstavku. Kdo by se chtěl do soutěže ještě zapojit, je vítán. Odměnu si zaslouží všichni soutěžící.

Daší úkol do Kněžského sborníku

Zajímavosti o kardinálu Miloslavu Vlkovi a jeho nově jmenovaném nástupci, biskupu Dominiku Dukovi.

...a ještě pár vtipů ze sborníků

*Nováku, na vaší lavici sedí sedm much. Když jednu zabijete, kolik jich tam zbude?
Jedna, ta mrtvá. Ostatní uletí.*

Starý šnek učí mladého šneka přecházet silnici. Předvede mu to tak, že se plazí, a pak, když jede auto, zrychlí doprostřed předních kol. Mladý šnek to zkouší taky. Za chvíli uslyší starý šnek křupnutí, ohlédne se a řekne: „Velorex, ten už jsem dlouho neviděl.“

V autoškole: „Popište práci motoru.“

„Můžu vlastními slovy?“

„Jistě.“

„Brrm, brrrm...“

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO FARNÍKY

Přednáška Petra Žaloudka

o kanonizovaném knězi, Otci malomocných, P. Damianu de Veuster v neděli 14. března od 16 hodin ve farním sále spolu se zajímavým promítáním.

Žehnánií pokrmů

Na Boží hod velikonoční – v neděli 4. dubna při všech bohoslužbách – přineste si s sebou beránky, mazance, vajíčka...

Farní úklid

V pátek 28. odpoledne a v sobotu 29. května dopoledne – jsou vítáni všichni, zvláště mladší farníci, po dohodě můžete přijít pomoci i v jiný den.

Farní pouť do Rokole

V sobotu 12. června – společně pojedeme od fary objednanými autobusy, bližší informace budou oznámeny v příštím farním zpravodaji.

Kulatá výročí narození P. Jana i P. Vladimíra oslavíme

v sobotu 19. června v 18 hodin slavnou děkovnou mší svatou, po ní bude následovat agape ve farním sále, podle počasí i venku.

Na všechny se moc těším a přeji Vám požehnané velikonoční svátky i celou dobu postní

Lída

■ ■ ■ TVÁŘE NAŠÍ FARNOSTI

■ ■ MINULOST – STRAŠNICKÝ FARNÍK JOSEF BOHUSLAV FOERSTER

(ku 150. výročí narození)

Dne 30. prosince 2009 uplynulo již 150 let od narození významného českého hudebního skladatele – Josefa Bohuslava Foerстера. Pocházel z rodu starých českých kantorů, z nichž mnozí svůj život zasvětili hudbě. Proto ho už od útlého dětství – které prožil u kostela sv. Vojtěcha (kde jeho otec působil jako regenschori) – přitahovala hudba a také blízkost slavných umělců. Osobně znal Bedřicha Smetanu, spřátelil se s Antonínem Dvořákem, setkával se i s mnoha známými skladateli světovými (P. I. Čajkovskij, Gustav Mahler aj.) a patrně s většinou českých skladatelů mnoha generací, pokud byli současníky jeho dlouhého života. Měl též mimořádný talent výtvarný a literární a našel mnoho spřízněných duší i v těchto oblastech.

*Manželé Foersterovi v závěťtři strašnické vily
v dubnu 1948 (foto Václav Němec)*

Zanechal obrovské dílo, m. j. stovky sborů a písní, 6 oper, 5 symfonií, 4 mše. Již za života dostalo se mu mnoha poct, několikrát byl rektorem pražské konzervatoře, v letech 1931 – 1939 byl prezidentem

České akademie věd a umění, v roce 1945 spolu s Vítězslavem Novákem byli jako první hudebníci jmenováni národními umělci.

Ve smutném pomnichovském období roku 1938 se J. B. Foerster nastěhoval se svojí druhou manželkou Olgou do nové vily se zahradou v tehdy Bezejmenné (od r. 1946 Foersterově) ulici ve Strašnicích. (Jeho první choť – slavná pěvkyně Berta Lautererová –

Foersterová, někdejší primadona operních domů v Hamburku a ve Vídni – zemřela v roce 1936). Nejbližší tramvajová zastávka byla v místech dnešní stanice metra Strašnická, odkud se dalo jít k Foersterově vile dodnes existující „alejí“ (Jiráskovým stromořadím) a pak odbočující úzkou polní cestou (přibližně v místech dnešní Billy), která vyústila stoupáním až k Bezejmenné ulici. Pokud bylo příznivé počasí, Foersterovi dávali přednost této alternativě příchodu, právě ta polní cesta svými reminiscencemi na slavný Mistrův sbor pomohla při výběru nového domova. Ještě mnoho let měli Foersterovi směrem do Bezejmenné ulice výhled na velké širé lány – souvislá výstavba rodinných domků se nacházela až v odlehlých Nových Strašnicích kolem Úvalské ulice (v polovině čtyřicátých let se i tyto prostory začaly zaplňovat další výstavbou).

Po nastěhování do Strašnic manželé Foersterovi začali pravidelně v neděli a o svátcích navštěvovat zdejší farní kapli (dnes divadlo Miriam vedle nového chrámu). Pokud byli v Praze a Mistr byl poměrně zdravý, chodívali na „půldevátou“, sedávali trošku skryti na kůru. Kaple bývávala často přeplněna, stávalo se až venku na schodech; na kůru bylo trochu pohodlněji. S panem farářem P. Josefem Gargelou navázali přátelské styky.

V zimních měsících roku 1945 Foerster vážně a dlouhodobě onemocněl. V březnu 1946 už lékaři pokládali jeho stav za beznadějný. Přece však došlo k pozitivnímu obratu, ale Mistr se zotavoval jen pozvolna až do konce léta. Při první vycházce z domu donesl pěšky ke kříži blízko dnešní policejní stanice kytici zahradních květin jako osobní díkůvzdání za téměř zázračné uzdravení.

Na jaře roku 1949 bylo Foersterovo hluboce prožívané křesťanství podrobena veliké zkoušce. Režim ve snaze podříditi si katolickou církev, jejíž episkopát se snažil vzdorovat komunistickému režimu, založil proticírkevní „Katolickou akci“. Režisér Národního divadla Ferdinand Pujman přijel Foerstera přemluvit, aby se stal jejím předsedou. Mistr zásadně odmítl jakoukoli účast a Pujmanovi dokonce ještě své odmítnutí potvrdil písemně v dopise, který uzavřel větou: Proto nemohu souhlasiti s ničím, co nemá církevního schválení. Znáte z evangelia: „Kdo by neuposlechl církve, buď vám jako pohan a publikán.“ Pujman nakonec převzal předsednictví sám. Brzy došlo k tvrdé mstě: Národní divadlo mělo v plánu uvést k blížícím se Mistrovým devadesátinám cyklus všech jeho šesti oper. Foerster se upřímně těšil, jak opět uslyší díla, která už delší dobu nebyla hrána. Deboru a Jessiku mělo Národní divadlo na repertoáru už začátkem roku 1949, nakonec v den jubilea ještě uvedlo v novém nastudování jeho nejpoblárnější operu Eva. Ostatní tři opery (Nepřemožení, Srdce, Bloud) už Národní divadlo uvést nesmělo a až do dnešních dnů se na naši první operní scénu žádá z Foersterových oper s výjimkou Evy nedostala. Tak se ve svém jinak pozeňnaném stáří skladatel ještě dočkal období, kdy jeho dílo začalo být vzhledem ke své duchovní křesťanské orientaci záměrně potlačováno.

J. B. Foerster zemřel 29. května 1951. Čtyři dny před smrtí mu posloužil svátostmi jeho mnohem mladší přítel P. Jan Lebeda – tehdejší spirituál arcibiskupského semináře a mnohem později světicí biskup pražský. Státní smuteční akt sice proběhl v Národním divadle, ale přesto se projevila pravá tvář režimu. Z nařízení ministra Zdeňka Nejedlého byly na poslední chvíli odvolány další plánované akty rozloučení: v kostele sv. Vojtěcha mělo dojít k církevnímu obřadu a potom na rampě Národního muzea při přenosu rakve z otevřeného vozu do auta mělo skladateli naposled zazpívat 500 členů českých pěveckých sborů, kteří se sem sjeli i ze vzdálených končin celé republiky. Církevní rozloučení bylo povoleno až na Olšanských hřbitovech (u rodinného hrobu č. IX - 2 - 78 – blízko hlavního

vchodu). Vedl je Foersterův přítel – vyšehradský kanovník Antonín Boháč, který dalšího dne sloužil zádušní mši sv. v památném svatovojtěšském kostele.

Po úmrtí manžela byla paní Olga Foersterová pravidelnou téměř každodenní návštěvnicí strašnické farní kaple až do vysokého věku – zemřela devadesátiletá 16. dubna 1984.

Václav Němec

■ ■ SOUČASNOST – LUCIE ŽÁKOVÁ

Předloni na podzim otec Jenda ohlásil, že budeme mít v kostele nové varhany. Prý nám doslova „spadly z nebe“. S novými varhanami nám Pán poslal i skvělou varhanici, slečnu Lucii Žákovou. Dlouho jsem nevěděla, o koho jde, vidět ji nebylo, zato slyšet ano. A jak nádherně! S Lucií se už známe, je skromná a moc milá, obdivuhodná je hlavně její píle. Tvrdé několikahodinové zkoušky v kostele na kůru, často po večerech a v zimě.

Nedávno jsme si s Lucií, zkřehlou a vymrzlou po zkoušce, uvařily v teple na faře horký čaj a povídaly si...

Lucko, prozrad', prosím, něco o sobě, o svém dětství, o své rodině, čím jsi chtěla být jako malá?

Pamatuju si, že jsem chtěla být letuškou. Tohle moje přání mě drželo hodně dlouho. Pak se samo vytratilo. To, že jsem hudebnicí, vyplynulo tak nějak samo, přirozeným vývojem.

Narodila jsem se v kulturním městě, v Litomyšli. Jako malá jsem každoročně vypomáhala na hudebním festivalu Smetanova Litomyšl. Celé moje dětství jsme pravidelně každý víkend jezdily s mojí sestrou Janou zpívat do církevního sboru Cecilská hudební jednota do Ústí nad Orlicí, který vedli manželé Heylovi. Maruška Heylová byla zároveň mojí paní učitelkou klavíru na hudebce. Myslím, že má nemalý podíl na tom, jakou cestou jsem se dala.

Později jsme se přestěhovali do zámeckého areálu, do rodného domu Bedřicha Smetany.

V celé naší rodině se odjakživa muzicírovalo. Můj strýc, Mirek Strnad z Králík, byl varhaníkem. Vzpomínám si na naše společné rozhovory. Sestra Jana hrála na klavír, bratr Ondřej na violoncello, všichni jsme společně zpívali v dětských, komorních a smíšených sborech.

Myslím, že tento výčet skutečností stačí k tomu, aby se člověk dal hudební cestou.

Kdo s tebou doma cvičil? Pamatuješ si na své hudební začátky?

Nepamatuju si, že by s námi maminka doma každý den cvičila. Asi nám důvěřovala a spoléhala na nás. Teď si ale dovedu představit, že nás určitě poslouchala z kuchyně a měla tak vše pod kontrolou.

Asi jsem hru na klavír brala dost vážně. Vzpomínám si, jak mi vyprávěli, že jsem se jednou vzbudila, posadila se prudce na posteli a urputně začala počítat: PR-VA DO-BA DRU-HA DO-BA. Taky si ale živě vybavuji, jak jsem se jednou u cvičení tak vztekala, že jsem dokonce do klavíru i kopla. I dneska je tam po tom památka. Teď se klavíru s lítostí a studem omlouvám.

Jak ses dostala ke hře na varhany?

Jak už jsem zmínila, mojí paní učitelkou klavíru na ZUŠ byla Maruška Heylová. Jako hlavní nástroj měla vystudované varhany na kroměřížské konzervatoři, proto mě určitě svým zájmem a láskou k tomuto nástroji přivedla.

Připravila mě ke zkouškám na Konzervatoř Pardubice na obor varhany, kde jsem pak studovala ve třídě prof. Josefa Rafaje.

Takže jsi na varhany začala hrát už jako malá?

Varhany jsem začala studovat až na konzervatoři, tzn. ve 14ti letech. Od studií konzervatoře mě ale zrazovali. Prý mám malou ruku, hlavně malíček. Musela jsem jít hodně „nudlovky“, aby mi malíček povyrostl a já zahrála oktávu.

Po konzervatoři ses rozhodla jít studovat dál?

Ano, hodně mě to bavilo. Pochopila jsem, že chci hrát. Udělala jsem tedy zkoušky na AMU do třídy Prof. Jana Hory a ve druhém ročníku se vydala na stáž do Hamburku. Byla to úžasná příležitost. Naučila jsem se spoustu nových věcí, např. tzv. starý prstoklad, kdy hráč pro dosažení správného frázování a artikulace používá např. jen dva prsty. Bohužel jsem tuto techniku v daný okamžik ne zcela správně aplikovala a dostala jsem zánět šlach do pravé ruky, což mi znemožnilo další hraní. Stáž jsem tedy musela předčasně ukončit a jet zpátky domů. U nás mi žádné léčebné metody nezabíraly, takže jsem musela přerušit studium na AMU. Se zánětem šlach jsem se nakonec potýkala celé tři roky. Samozřejmě že jsem to nesla těžce, protože v té době mi hraní už pomalu začínalo jít. Moc mě to bavilo a bez hudby jsem si život už nedokázala představit.

Po dvouletém zkoušení nejrůznějších léčebných metod u nás jsem se dozvěděla, že v Paříži žije kineziterapeut Philippe Chamagne, který se specializuje výhradně na léčbu muzikantů, nápravu držení těla,... Jenže jak by mladá holka z maloměsta, bez peněz a bez znalosti jazyka mohla jen tak odjet? Dost lidí mě od toho zrazovalo. Našla jsem však prostředky, zařídila si práci au-pair v Paříži a začala se rychle učit francouzštinu. Bylo mi jasně řečeno, že tato léčba je poslední, kterou budu podstupovat. Že totiž tato léčba bude zaručeně fungovat! Takže jsem pro to udělala všechno.

Kdybych měla líčit celou cestu k tomu, že nyní opět můžu hrát, musela bych tu mít prostor především pro seznam lidí, kterým vděčím za pomoc a bez kterých bych nic takového podniknout nemohla. Také tu není dostatek místa na popis náhod či okolností, které hrály v té chvíli nepochopitelnou nebo zanedbatelnou, avšak (viděno zpětně) ZÁSADNÍ roli. Je zajímavé, jak je život plný překvapení, byť často i nemilých! Jak je plný zkoušek a překážek- pokud je se ctí a dobrým svědomím překonáme, tak nás nejen posílí, ale často nám dříve či později také přinesou neskonale odměnu.

I můj život se „díky“ mým zdravotním problémům začal ubírat naprosto jiným, jasným směrem.

Na internetu jsem se o Tobě dočetla, že jsi studovala v Paříži u světoznámých varhaníků... Teď už chápu, jak ses ocitla ve Francii.

Ano, splnil se mi můj sen ze studií na konzervatoři. Vždycky jsem chtěla studovat u francouzských profesorů. Asi mi tuto myšlenku vnukl Josef Rafaja, který sám studoval u Marie Claire Alain. Když už jsem byla v Paříži a opět jsem mohla hrát, ucházela jsem se o stáž na tamější vysoké škole CNSMDP. Štěstí mi přálo a já byla vybrána k ročnímu studiu. Mými profesory se tak stali titulární varhaník Notre Dame, Olivier Latry a titulární varhaník nádherných varhan stavitele Cavaillé Colla v bazilice St. Sernin v Toulouse, Michel Bouvard. Pod jejich rukama se varhany rozezněly živým hlasem. Staly se živoucím nástrojem, ne jen technickým strojem. Bylo to pro mě něco zcela neznámého. Naprosto mě to oslnilo a chtěla jsem si osvojit to, k čemu jsem si v Paříži za rok studia jen přivoněla. Proto jsem se rozhodla jít studovat ještě na vysokou školu CESMD do Toulouse, města plných varhan z různých období. Zpětně vidím, že to byla nejlepší věc, kterou jsem mohla udělat. Studium tam totiž skýtá možnost hry na úžasné varhany v kostelech. S těmito nástroji jsem strávila mnoho času. Byla to nejlepší škola. Sama jsem si vyzkoušela, že to, co nás páni profesori učí, opravdu na těchto nástrojích funguje a radikálně změnil výraz a význam hudby. Hledala jsem tedy, jak pomocí prostředků, které má hráč k dispozici, vyjádřit a naplnit smysl hudby. Je to jako mezi lidmi. Strávíte-li s někým hodně společného času, jste si blíží. Tak je to i s hudebními nástroji. Po hodinách a hodinách povídání a naslouchání jsme si začali rozumět.

Pobyt v Toulouse byl pro mě stěžejním i ve smyslu navázání kontaktů. Za mých studií jsem odehrála mnoho koncertů, díky jimž jsem teď zvána k dalšímu vystupování. Není to jen práce, je to především poznávání nových nástrojů, ale také navazování nových přátelství či opětovné shledávání se s lidmi, kteří mají stejný zájem.

Máš i jiné koníčky kromě hry na varhany?

Baví mě hodně věcí, často jsou však spojeny s prací, která zůstává mým největším koníčkem. Kromě varhan miluju hru na cembalo (letos jsem ji začala studovat jako hlavní obor na AMU). Baví mě organizování kulturních akcí, hra na historické nástroje, s čímž je spojeno i cestování. Ráda se učím a vyučuji cizí jazyky. Ráda se učím a učím hudbu. Baví mě rozhovory s lidmi. V první řadě s dětmi. Mám ráda jejich duši a upřímnost, jejich smysl pro humor. Baví mě s nimi zlobit a vymýšlet hlouposti. Za všechno jsou vděčné. S mým synovcem milujeme „lumpacení“, zbožňujeme se smát.

Mým velkým koníčkem je tanec. A také pozorování přírody a různých lidských životů a jejich osudů. Miluju jídlo a také nicnedělání (tento koníček znám spíše jen z vypravování). Baví mě život sám o sobě a jeho překvapení. Mám ráda legraci a radost. Zbožňuju „radost“, která je tolik přítomná v hudbě. Miluju setkání s novými lidmi. Baví mě život a jeho „náhody“. Myslím si ale, že náhody neexistují. Nic není samo sebou. Je zajímavé, jak je vše propletené a vše má nějaký svůj význam, který my ovšem v daný okamžik nevidíme a nemůžeme rozluštit.

Co právě chystáš?

Především chystám své další koncertní turné po Francii. V této chvíli mám na rok 2010 nasmlouvaných 15 koncertů, z nichž některé jsou určeny na podporu Haiti.

Připravuji varhanní sólové koncerty české hudby, ale také koncerty spojené se slovem, které jsou zaměřené na období renesance a baroka. Dále pak, letos poprvé, představíme francouzskému publiku dílo Petra Ebena "Labyrint světa a ráj srdce" se čtenými texty J. A. Komenského. Jedná se o celovečerní dílo s hlubokým podtextem.

Na léto se moc těším, protože budu mít možnost hrát na úžasně historické nástroje (St. Maximin, Fécamp, Evreux).

A na co se můžeme těšit u nás v našem kostele?

Po krásném koncertě Marušky Zahradkové a Víti Ochmana, který jsme nedávno mohli slyšet v našem kostele, chystáme do konce školního roku další dva koncerty. Na prvním, který se bude konat ve čtvrtek 8. dubna, vystoupí vynikající španělský varhaník Carlos Arturo Guerra Parra, který nám přiveze ze své země nejen španělskou hudbu, ale možná i něco dobrého na zub. Jedná se o mimořádný koncert, na kterém využijeme jedinečné možnosti, kterou skýtají naše varhany. Je totiž možné je rozdělit na dva samostatné nástroje, které spolu mohou vést dialog. Tím, že lze nástroj přemístit dolů před posluchače, získáme také možnost prostorového vnímání hudby. Je tedy zapotřebí dvou varhaníků, proto se ráda do takové nevšední akce sama zapojujím.

Druhý koncert bude v naprosto jiném duchu. Na 17. června jsme si pozvali smíšený pěvecký sbor VOKS, který nás, za účasti varhan, trubky a harfy, potěší hudbou z období romantismu a 20. století. Sbor vede velice milá a talentovaná sbormistryně Martina Spiritová.

Všem oba koncerty vřele doporučuji a budu se s Vámi těšit na viděnou.

Milá Lucie, děkuji za zajímavý rozhovor, máme se opravdu na co těšit. Pán ti žehnej.

■ ■ ■ FARNÍCI SE SVĚŘUJÍ

■ ■ ■ MOJE SMRT

Někdy se v našem životě odehrají události zcela zvláštní až mimořádné. Snad i to poukazuje na skutečnost, že život není jen pár let zde na Zemi. Jistě si mnozí pamatujeme na neděli 17. ledna, kdy na konci dětské mše došlo k zmiňované události. Pana Fryče a jeho manželku jsme poprosili, aby popsali, co vše ten den prožili.

Byla neděle, jako každá jiná. Snad by se ničím zvláštním nelišila od jiných, kdybych ten den neumřel. Možná to ní trochu neskutečně a nadneseně, ale je to pravda jako celý tento příběh, který vám chci přiblížit.

Ráno, po obvyklém ranním rituálu (snídaně, hygiena atd.), jsme se chystali do Strašnic na mši. Já, moje žena a nejmladší dcerka, šestiletá Anetka. Jako obvykle trochu ve spěchu, abychom vše stihli a nepřišli pozdě.

Začátek mše i její průběh si pamatuji dobře až do doby, kdy jsme šli ke svatému přijímání. Nevím, jestli jsem od přijímání šel zamyšleně, nebo se dělo něco zvláštního, ale od této chvíle si z kostela nic nevybavuji, ani si na nic nemohu vzpomenout.

Potom mě zničehonic obklopila černá neproniknutelná tma a všude bylo naprosté ticho. Nevím, jak dlouho to trvalo, ale po chvíli jsem v dálce uviděl světlý bod, ke kterému jsem se zvolna přibližoval.

Světlo bylo pořád jasnější, až nakonec začínalo mít tvar jakéhosi okna. Vlastně to ani nebylo okno, ale jen okenní otvor, za kterým nebylo nic než mlha. Hustá, bílá mlha. Snažil jsem se tu mlhu prohlédnout, ale i když jsem oči namáhal sebevíc, nešlo to.

A pak jsem ji náhle uviděl. Z mlhy vystoupila elegantní, vysoká a krásná žena, která byla celá v bílých, dlouhých šatech a vyzařovala z ní noblesnost. Ihned jsem věděl, že je to Panna Maria. Nepromluvila ani slovo a dívala se někam do dálky přese mne. Hrozně jsem si přál, aby něco řekla, nebo něco udělala, ale stála tam a vůbec se nepohnula. Potom poodstoupila a zadívala se na mne. Trvalo to jenom velmi krátce. Znovu zdvihla oči a tak jak se objevila, tak zase odešla. Díval jsem se za ní do bílé mlhy a ještě jsem si to celé nestačil v hlavě srovnat, když se náhle objevila znovu. Setkání se opakovalo úplně stejně. Snad jen ten pohled, kterým se mi zadívala do očí, byl ještě kratší než poprvé.

Náhle jsem se začal od okna vzdalovat zpět do tmy, ale mnohem rychleji než při přiblížení. Ticho, které mne obklopovalo, se změnilo v šum, který připomínal hluk na nádraží. S námahou jsem otevřel oči a uviděl kolem sebe plno lidí. Ležel jsem na zemi. Slyšel jsem nějaký vnitřní hlas, který mi říkal: „Nadechni se!“

Nadechl jsem se a ucítil chladný vzduch, který mi pronikl do plic. Cítil jsem se velmi unaven a propadl se do polospánku. Probral jsem se, až když mě nakládali do sanitky, a nevěděl, co se vlastně stalo. To už jsem ale mohl

normálně komunikovat, a tak se dozvěděl, že jsem měl několikaminutovou zástavu srdce.

Po převozu do fakultní nemocnice mne umístili na koronární jednotku JIP s podezřením na srdeční příhodu – infarkt. Neměl jsem ale žádné potíže ani bolesti. Cítil jsem se naprosto zdravý, dokonce mi bylo celkově lépe než před touto příhodou.

Během následujících dnů jsem prošel celou řadou vyšetření, testů a měření. Vše ale bylo v normě bez jakéhokoli nálezu. Nevím, kde se ve mně brala ta jistota, ale cítil jsem, že to ani jinak dopadnout nemůže. Měl jsem zato, že si se mnou přidělávají zbytečnou práci.

Třetí den mě propustili se závěrem: „Pacient je zdravý a může pokračovat ve všech aktivitách jako doposud.“ Nebyla mi doporučena žádná dieta, žádné odpočívání. Závěrečná diagnóza nevyzněla jednoznačně. Pravděpodobně se jedná o vazovagální synkopy.

Nedalo mi to, a tak jsem si zjišťoval, co to vlastně je. Snad se jedná o jakýsi bludný nerv, který tento stav může způsobit. Zpravidla však jen jednou za život. Trochu mě to připadá jako diagnóza přiřazená k případům, se kterými si nevíme rady. Nezměřitelná a nepředvídatelná.

Doma měli všichni z mého nečekaného propuštění velkou radost. Nejvíce se radovala malá Anetka. Říkala, že si mě vymodlila, abych se vrátil. Potom mě vzala kolem krku a zašeptala mi do ucha: „Tatínku, nebuď smutnej, že jsi nešel do nebe. Dostaneš se tam příště.“

Vladislav Fryč

Na onu neděli, o které píše můj muž, nikdy v životě nezapomenu. Ráno jsme spospíchali do kostela, byla jsem nějaká nemotorná – tahle zima mě dost ubíjí. Nabalila jsem se jako cibule, a když jsem se těžkopádně a zdlouhavě obouvala do kozaček, pravil můj muž: „Já z tebe jednou vyrostu...“

A pak dodal: „Ale to je už co říct, v mém věku...“

Můj muž chodí nerad někam pozdě. Do kostela jsme však přišli včas. Podepsali prohlášení proti eutanázii a v klidu se posadili do lavice. Do té, ve které teď neradi sedáváme, protože tam všechny členy rodiny sevře úzkost. Manžel seděl na okraji. Mezi ním a mnou šestiletá Anetka.

V ten den se četlo z evangelia sv. Jana, o proměně vody ve víno v Káni Galilejské. Můj muž jej rád cituje, když podává druhé víno mnohem lepší, než je to první. Nepovažuje se tím však za pána Ježíše – to v žádném případě.

V kázání pak otec Balík pravil, že se máme se vším svěřovat Panně Marii. Ona je tím prostředníkem, který vyprošuje zázraky. A taky ano. V ten den se tak stalo.

Když si pak pan farář zavolal děti k oltáři, naše malá byla nějaká nesoustředěná a místo aby se zapojila do diskuse, popocházela mezi dětmi. Můj muž jí pak domlouval. Během vše mi nedal najevo, že by mu nebylo dobře.

Šli jsme k přijímání a já jsem se ptala, jestli půjdeme zleva, nebo zprava. A muž pravil, že zprava. Postavili jsme se do řady a manžel mi nějakou dobu hladil vroucně ruku. Napadlo mě, že to proto, že mne při odchodu z domu plánil.

Vůbec jsem si nevšimla, jestli manžel přijal svaté přijímání. Protože špatně vidím, odvedl mne do lavice, jako obvykle. Poklekla jsem a vroucně děkovala. Dobře si pamatuji, že to bylo vroucně, ale krátce.

Jako by mi někdo řekl: „Vstaň!“ Když jsem se posadila, myslela jsem, že muž ještě bude klečet. Ten se však sesunul na naši holčičku a počal chropět. Rukou mi projelo něco, něco tak nepříjemného. Myslela jsem, že se mi také zastaví srdce. Měla jsem strach, že se mi sevře hrdlo jako ve špatném snu a nebudu moci zavolat pro pomoc. Naštěstí se mi z hrdla vydral výkřik: „Doktoral!“

A pak ještě třikrát. Je to zvláštní, ale cítila jsem, že tady můj muž není. Cítila jsem přítomnost smrti. Pak jsem si přivinula holčičku na hrud' a propukla v pláč. Myslela jsem si, že je to konec. Že se se mnou, vnuknutím Ducha svatého, tím hlazením, můj muž loučil. Říkala jsem si, že je to pro nás tragédie. I když pro něj pocta, odejít ze života během mše, po svatém přijímání.

Pravila jsem muži, že jej miluji, avšak on mne neslyšel. Chopilo se jej několik lékařů a ti se mu začali věnovat. Otec Jan, jak mi sdělil později, dal muži nejprve pomazání nemocných. Několik dobrých žen mne obklopilo a počaly se se mnou modlit. Otec Jan přišel k nám a pravil: „Jak jsem říkal, k Panně Marii, k Panně Marii!“

Když můj muž už dýchal a byli u něj i lékaři ze záchranné služby, byla jsem stále velmi rozrušená. Ptala jsem se, jestli někdo nemá nějaký lék na uklidnění. Otec Jan mi opět doporučil, abych se upírala k Panně Marii. Samozřejmě že jsem nepochybovala. Věřím jí a mám ji moc ráda. Spolu s manželem jsme mnoho let navštěvovali poutní mariánská místa a máme její sošku z Chartrése na bráně u domu. Panně Marii patří můj velký dík za to, že manžel žije, že se nám vrátil po dvou dnech z nemocnice a že mu je lépe než dříve.

Jako s tím vínem v Káni Galilejské...

Asi mu bylo dáno lepší zdraví, než měl, i když si muž do chvíle, než k srdeční zástavě došlo, nikdy na nic nestěžoval.

Můj velký vděk také patří paní doktorce s jejím mužem, která nejvíce pracovala na rozběhnutí srdíčka, nám tak drahého. Děkuji také Elišce, se kterou jsem se kdysi seznámila, než ji přijali na medicínu a která mne o všem informovala do té doby, než manžela odvezli do nemocnice. Jejím rodičům pak za odvoz a velkou ochotu, se kterou mi nabízeli pomoc. Ráda bych také poděkovala všem lidem, kteří

místo aby odešli z kostela, zůstávali a stále se přeptávali, jestli s holčičkou něco nepotřebujeme.

Všichni kolem mne byli velmi milí a účastní. Těm všem, včetně otce Jana Balíka, také patří můj velký dík!

Přeji Vám vše dobré, ať Vám pán žehná a Panna Maria pomáhá, kdykoliv tak budete potřebovat.

Ilona Fryčová

■ ■ MARIINA LEGIE A JEJÍ POSLÁNÍ VE FARNOSTI

Jak jistě víte, v naší strašnické farnosti sídlí již dva roky Mariina legie.

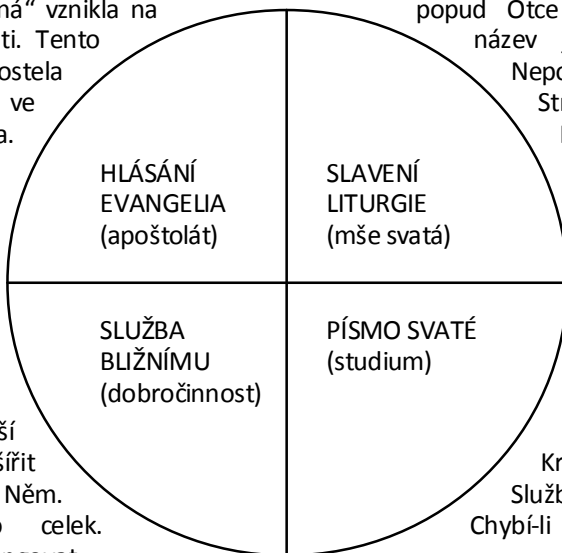
Slovo LEGIE vzniklo podle římských legií, vojska, které bylo poslušné příkazům nadřízených. V našem případě to jsou kněží a Panna Maria, která nás vede a bere se za nás jako matka bránící své děti přijaté zvláštním zaslíbením. Naše prezidium si zvolilo název patronky Panny Marie, které vystihuje zaměření vzniklého společenství „Rosa Mystika“ – tedy „Růže Tajemná“ vznikla na hostivařské farnosti. Tento

prechodu do kostela P. Marie ve velmi šťastná volba.

prezentuje jako které se celé naše včetně 26 pravidelně

Úkol církve - je i farníka, zvláště

Každý země, proto je naší povinností šířit povědomí o NĚM. znázorněna jako celek. nemůže správně fungovat.

popud Otce Kryštofa Lacha v názvu jsme potvrdili při Neposkvrněného Početí Strašnicích. Byla to Panna Maria se zde patronka kněží, za společenství modlících členů modlí.

úkolem každého pak člena ML

křesťan má být solí každodenní Kristovu lásku a Služba Církvi je Chybí-li jedna z jejích částí,

Všichni katolíci jsou povinni podle svých schopností působit apoštolsky

Proto také práce v legii není ničím jiným, než co by měl každý křesťan konat. Vstupem do řad legionářů se nám dostává zvláštní ochrany P. Marie a naše skutky Ona sama předkládá svému Synu. Proto mají velkou hodnotu. Chtěli bychom být plně k dispozici svému faráři, který nás může pověřovat různými úkoly. Aktivních členů ale máme zatím málo, a tak navštěvujeme nemocné zatím spíše „na vlastní pěst“. Snažíme se více

naslouchat než mluvit - nevěřili byste, kolik lidí je osamocených a opuštěných, dokonce i od vlastní rodiny. Přesto, nebo právě proto, se najde příležitost mluvit o Bohu. *Naše bážlivost a lidské ohledy musí být pohlceny vyšší touhou sdílet náš dar víry s těmi, kdo jej nemají.* Za mnohé z našich modlících členů se nemá kdo modlit, po jejich smrti by byli odkázáni na všeobecné modlitby. Mariina legie se modlí denně na celém světě i za tyto lidi, každý rok je sloužena za zemřelé členy i mše svatá.

Zveme vás mezi nás – scházíme se v pondělí po mši svaté v 19 hod. Začínáme invokací k Duchu sv. a růžencem Panny Marie.

■ ■ VOLNÝ ČAS JE PŘEDEVŠÍM STAV DUŠE

Josef Pieper

Dobrý den,

dovolujeme si Vás oslovit z časopisu Šalamounky – Křesťanského křížovkářského magazínu.

Časopis, který vydáváme již osmým rokem, nabízí zejména křesťanským čtenářům pravidelnou porci dobré zábavy v podobě křížovek, osmisměrek, biblického kvízu, vtipů a číselných rébusů SUDOKU. V tajenkách křížovek luštitelé nacházejí například biblické citáty, myšlenky křesťanských osobností nebo úryvky z homilií papeže Benedikta XVI.

Časopis Šalamounky – Křesťanský křížovkářský magazín si oblíbili stovky pravidelných luštitelů ze všech věkových skupin. Luští jej rodiny s dětmi, senioři, odebírají jej katecheté, řeholní komunity i farnosti.

Šalamounky vychází od roku 2002 a současný náklad se ustálil na počtu 650 ks. Z tohoto množství odebírá 100 ks do své distribuční sítě Karmelitánské nakladatelství s.r.o. Zbytek nákladu je adresně zasílán jednotlivým předplatitelům nebo formou hromadných zásilek farnostem a dalším zájemcům.

Pokud Vás informace o časopisu Šalamounky zaujala, můžete se o něm dozvědět ještě více informací na internetové stránce www.salamounky.webnode.cz

S pozdravem Mgr. Bc. Pavel Siuda, vydavatel časopisu

Časopis Šalamounky vychází 6 x ročně. Předplatné na 1 ks je včetně poštovného 120,- Kč.

Při odběru 5 a více ks je cena snížena na 15 Kč za kus. Předplatitel 5 ks zaplatí jen 450 Kč.

Při odběru 10 ks Šalamounek vychází předplatné na celý rok na 900,- Kč.

Farnosti, které odebírají 50 ks Šalamounek, dostávají časopis za cenu 12 Kč za ks.

Další informace ohledně předplatného získáte u vydavatele Šalamounek:

Mgr. Bc. Pavel Siuda

Fonovická 121

742 83, Klimkovice

e-mail: salamounky@seznam.cz

Tel.: 731 625 614

Vydavatel časopisu se dlouhodobě věnuje publikování v katolických médiích. Od roku 2000 působí na Biskupství ostravsko-opavském ve funkci tiskového mluvčího a šéfredaktora diecézního zpravodaje OKNO. Vydávání časopisu Šalamounky je jeho soukromou aktivitou.

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Společná modlitba růžence	½ hod. před mší svatou (mimo neděle v 10.30)	
Živý růženec	každé první pondělí v měsíci po mši sv.	
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před každou mší svatou	
Adorace	každý třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Modlitební skupiny	společenství žen	pondělí a čtvrtek po mši sv.
	Mariina Legie	pondělí 19.00
	Lectio Divina	jednou v měsíci dle ohlášek
Přednášky o sociální nauce církve	první středa v měsíci od 19.00	
Biblická hodina	druhá středa v měsíci od 19.00	
Setkání nad Katechismem	ostatní středy v měsíci od 19.00	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 6. třída	středa 16.00
	7. – 8. třída	čtvrtek 16.00
Mládež	13 – 17 let	neděle po večerní mši sv.
	19 let	pátek po mši sv.
Příprava dospělých na křest	pondělí večer a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči	
Setkání ministrantů	jednou za měsíc dle ohlášek	
Farní charita	poslední úterý v měsíci po mši sv. v učebně	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.00
	ve farní kavárně	8.00 – 11.30
Skupina KALOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30; doprovází dětskou mši sv.	
Chrámový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	Pondělí a středa od 9.30	
Setkání rodin a manželských párů	informace u kněze	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10.00	
Sportovní odpoledne	sobota od 14.00; floorball	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.30	
Úklid kostela	každé pondělí od 14.00	

Osobní rozhovor s knězem, návštěva nemocných, křest dětí, příprava na svátost manželství a příprava dospělých na biřmování dle domluvy s kněžími.

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. A zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Slovo na závěr

Člověk dnešní doby potřebuje čím dál tím více času na práci ve svém zaměstnání, jako zaklínadlo slyšíme pak větu: „Nemám čas!“ Ještě nikdy nebylo tolik uštvaných lidí – mladí a zdraví pořád někam chvátají, protože je popohání čas, manželé se stávají sobě navzájem cizími, nemají jeden pro druhého čas.

Naše okolí, reklamy, zábavní průmysl nám neustále a naléhavě ukazují, co všechno musíme mít, co všechno musíme udělat, co všechno musíme dokázat, abychom byli „šťastní, radostní a dokonalí“. Celý život se tím stává zmatený a neúnosný.

Dám Vám jednu dobrou radu“ Nedělejte nikdy nic! Odpočiňte si! *Ztiš se!*

V tichu pak najdeš radosti života, které jsme ztratili v té hrozné štvani.

V tichu rostou ty nepatrné pozornosti, které potřebují méně času, než se domníváme: dobré slovo, přátelský obličej, vděčný polibek, nečekaný telefonický rozhovor, milý email, pozornost k narozeninám.

*Udělejte si čas na to, abys byl dobrým člověkem pro své bližní.
Postní doba Tě k tomu přímo vybízí.*

Phil Bosmans

(převzato, redakčně kráceno a upraveno z www.pastorace.cz)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha - Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: janbalik@gmail.com

www.farnoststrasnice.cz